

Ulak

Tilki Kitap®

www.tilkit kitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

İşletme Koordinatörü: Fatih Can

Editör: Melike Furuncu

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Merve Ökten

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Kasım 2025

ISBN: 978-625-5779-39-7

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ULAK

Nuh Ufacık

*“Kelimelerin gölgesinde teselli bulan
bütün ruhlara”*

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1 - Hayatın Aynası	9
Bölüm 2 - İnsanın İçindeki Rüzgâr	11
Bölüm 3 - Gönlün Aynasındaki İki Yol	13
Bölüm 4 - Âmâ Değilken Görememek.....	15
Bölüm 5 - Her Şey Görünür Ama Bakana Kadar Değil.....	18
Bölüm 6 - Bakış Açısı.....	22
Bölüm 7 - Zorluk Kaideleri.....	24
Bölüm 8 - İlim, Akıl ve Yolculuk.....	26
Bölüm 9 - İslam'ın İlke ve İkazı	28
Bölüm 10 - İç Alev.....	31
Hiç Düşündünüz mü?.....	32

BÖLÜM 1

HAYATIN AYNASI

Hayatın ne kadar acımasız olduğunu anlamak için uzun uzun düşünmeye gerek yok. İnsanlar, onlara verdiği değere göre değil, onlara ne kadar yararlı olduğuna göre seni tartar. Birinin işine yaradığın sürece varsındır, yoksa sessizce silinirsin. Bu yüzden insanın fitratında hep bir denge arayışı, hep bir ince siyaset güdüsü vardır. Hayat, önce “dost” gibi yaklaşır; sonra sessizce sınırar.

İnsanları basitçe iyiler ve kötüler diye ayırmak kolaydır. Ama mesele o kadar sade değildir. İnsan, bir çizginin iki ucu arasında sürekli salınan bir varlıktır: Bir an melekleşir, bir an kendi karanlığında kaybolur. Bakmakla görmek arasındaki farkı keşfettiğin anda dünya yeniden biçimlenir, eskisi gibi hiçbir şey kalmaz.

O farkı ben baba olduğum gün anladım. Çocuğumun ilk nefesiyle birlikte dünyanın bütün gürültüsü susmuş gibiydi. Geçmişin yorgunluğu bir yana, geleceğin korkusu bir yana... O anda anladım ki asıl mücadele dışarıdaki dünya ile değil, insanın kendi içinde devam eden savaşta... İçimizde bir terazinin iki kefesi gibi duran bilinç ve istek; biri sevgiyle, diğeri korkuyla dolar. Bazen sevgi ağır basar, ışık saçarsın. Bazen korku ağır basar, gölgeye çekilirsin.

Hayat bir aynadır: Elindekiyle gözlediğini yansıtır. Ne görebildiğin aynaya nasıl baktığınla ilgilidir. Aynaya öfkeyle, aceleyle ve karanlıkla bakarsan karşına bulanık, çatlak bir suret çıkar. Aynaya sabırla, sevgiyle ve dikkatle bakarsan yüzündeki

çizgilerin hikâyesini, zaaflarını ve cesaretini açıkça görürsün. Ayna aynı ayna! Değiştiren baktığın aç, ona yüklediğin anlamdır.

Denge arayışı, aslında insanın aynadaki kendi yüzüyle uzlaşma çabasıdır. İnsan ilişkileri de öyledir: Birine verdiği el, onun sana geri uzattığı elin niteliğini belirler. Dostluk, menfaat ve çıkar üçgeninde salınsa bile en sağlam köprüler, aynı zamanda en çok emek isteyenlerdir. İlişkiler, tıpkı bir bahçe gibidir: İhmal edildiğinde diken ve yabancı otlarla dolar, sevgiyle sulanıp emek verildiğinde çiçeklenir.

Babaya dönüş o aynayı kırılğanlaştırır. Sorumluluk, aynaya yeni bir mercek takar: Küçük bir tebessümse güneşi doğurur. Artık küçük bir yağmur damlası bile dünyanın sonu gibi görünmez. Gece boyunca süren kaygılar, sabahın ilk ağarmasıyla azalır. Çünkü çocuğun nefesi, içindeki fırtınayı yatıştıran sakin bir limandır. Ama liman da korunmayı gerektirir: Sabır, fedakârlık, suskunlukta bile sevmesini bilmek...

İçimizdeki siyaset yani kendi çıkarlarımızı koruma güdüsü bazen şahinleşir, bazen güvercin olur. Şahin gözleriyle hedefe kilitlenir, savaşmak ister. Güvercin, kanatlarıyla barış arar. Olgunluk, her iki kanadı da tanıyıp gerektiğinde hangisini kullanacağını bilmektir. Karanlık anlarda unutm: Işığ arayan bir el, karanlığı parçalayacak ilk kıvılcımı taşır.

Hayatın aynası, bize sadece kim olduğumuzu gibi göstermez: Kim olabileceğimizi, hangi seçimlerle değişeceğimizi de fısıldar. Her kırık çizgi, geçmişin yaralarını anlatır. Her parıltı, umutların küçük bir işaretidir. Bu yüzden yaşamak, aynaya bakıp hem kusurlarınla hem de umutlarınla barışmayı öğrenmektir.

